

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарі: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Зараз після перемир'я в Танг-ку, генерали Фен-ю-синг та Бя-сі-ша, постійні каламутники й інтриганти, розпочали акцію, щоб відскредитувати голову Нанкінського уряду маршала Чанг-кай-Ші за його уступчивість Японії. Фен-ю-синг, опертий на Калган, навіть видав підозву закликаючи до опору, але швидко її відкликав та останні підомості а Далекого Сходу кажуть про замір цього генерала вийхати закордон, — не оспібі розповсюджений же тільки в Китаї для політників, яким не повалося. Бя-сі-ша, по невдалих спробах створення коаліції проти Нанкінського уряду, вирішив зберігти нейтральність та здатється, що після закінчення японо-китайських переговорів його ролі буде скінчена, та невідомо, чи він теж не поїде закордон лікувати своє надшариане здоров'я. Нанкінський уряд у відношенні до Японії починає виклаувати доброзичливість. Бойкот японських товарів помалу забувається, а то й де-не-де формально касується. Пінцзений кантонський уряд, який хотів

З життя православної Церкви в Польщі.

III*)

„З історії російської Церкви в Польщі.“

являючись військ на північ підтримати проти японський опір, полишив свої наміри та шораз прихильніше ставиться до Японії. Це не випадкові дрібні підірвали від себе факти, лише долали планової внутрішньої акції до порозуміння та спільного фронту Китаю з Японії. Проти кого цей фронт має бути спрямований — не тяжко додуматися.

Кольоніальні методи, які стосуються у відношенні до Китаю у торгівлі і політиці європейські великодержави, давно вже є пережитком та новий Китай вимагає цілком іншого до себе відношення. Англіо-американські звичай підтримки та фінансування ворожих китайських генералів та угруповань потерпіли невдачу. Випадки з останніх двох літ: Ліга Народів та її роль в китайсько-японському конфлікті, свідомість комуністичної небезпеки всередині краю та інші — все це факти, які вплинули рішуче на настрої китайської суспільності й уряду.

Хоча внутрішній стан Китаю дуже багато лишає до бажання та хоча треба праці кілька поколінь, щоб аминити в відірвані психіку китайського пересічного громадянина. — Китай рішуче вже виїшов з європейської орбіти. Ніяка фантазія не дає доказу того, що Китай відвернувся від Європи та разом з Японією хоче вести нову політику Далекого Сходу під гаслом „Азія для азіатів“. Газети принесли вістку про можливість утворення військової Ліги Народів з Японії, Китаю, Маньчурії та Монголії.

Першорядну роль в Далекосхідному концерті держав безперечно матиме Японія, яка стає поміж усіма державами північно-східної частини азіатського континенту.

Опираючись на авторитет, а то й силу японських, закордонський уряд бачить один вихід ліквідації партикуляризму та положення підвалів до відродження китайської державності.

Чи так буде, як гадають представники японського уряду, та кращі політики — невідомо. Не виключене, що замість японської „помочі“, Китай дістане японську „опіку“.

В кожному разі Китай шораз більше входить в орбіту японських впливів, зрікаючись незалежних протестів у Союзі Народів та перед Європою.

Завійшнена доктрина Монроє вплинула теж на останнє англо-совітське порозуміння, та крім гурбот для європейських держав завдає чимало клопоту Радянському Союзу.

Совітська політика, правда, успішно готується до всяких евакуацій, підписуючи один за одним то пакт про неагресію, то конвенцію з держав про означення поняття нападника, а в відношенні до Японії в останньому часі СРСР є настроєний дуже згладливо, годяться напр. на продаж східно-китайської залізниці, про що ще так недавно вважалося не могло бути й мови. Японська небезпека звисає примарою над московськими правителями, що всіма способами стараються не допустити до збройного конфлікту, який би був ліквідацією совітського посідання на Тихому Океані. — Тут у гру входить би Зелений Клин.

Д. Л.

Церковна діяльність сучасних зверхників Синодально-консисторського православ'я в Польщі, їх симпатії, ідеали та напрямні найкраще можна висвітлити, коли переглянемо їх минуле. Цю задачу в границях газетної статті взяв на себе Р. У. в ч. 147 „Kurjera Wileńskiego“, використавши для цього „Холмський Народний Листок“ за 1909—1911 роки, редактований ректором холмської духовної семінарії архим. Денисом, нинішнім митрополитом варшавським і цілої Польщі. В особі редактора цього видання стає перед нашими очима не тільки активний діяч „Союзу Руссакаво Народа“ (найскрайнішої, величезно агресивної чорносотенної партії, організованої в 1906 р. для подавлення революції), але й ідеолог та гарячий пропагатор ненависті до єсого польського й католицького, а також життєвого й українського. Особливо діставалося в цьому виданні полякам: такі вислови, як „кічливий (пихатий) полячок“, „плюгавий полячишка“, „польская подлость“ (нікчемність) і т. п. були звичайними висловами органу сучасного кавалера ордеру „Polonia Restituta“. Характеристичне теж відношення „Холмського Народного Листка“ до Церкви Католицької та до християнських догм. Згідно з його поясненнями, напр. слово „католик“ походить від „кат“; устрій російської імперії відповідає образу Св. Трійці: бо всі народи мають підпорядкуватися загальному Отцеві, який має Єдинородного Сина, при чім під отцем розуміє автор царя, під Сином — російський нарід... Ото якими поглядами, близькими до богохульства, старалися запаморочити холмцями голови їх московські просвітителі... Цілком ті самі, що й нині проповідають „Воскресное Чтеніє“ і „Слово“.

Далі Р. У. коротенько характеризує працю єпископа Дениса, як вікарія крем'янецького, в Галичині підчас російського наступу. І в данім випадку висловлюється він точними висловами органу, що редагується під доглядом самого митроп. Дениса ч. 31 газети „Слово“ (біж. року): „26 вересня 1914 р. преосвящ. Денис розпочав архипастирський обізд частини Галицького Поділля, де в багатьох селах впровадив Св. Православ'я, призначаючи тут православне духовенство. Під мудрою кермою архипастирів (Євлогія і Дениса — прим. А. Г.) Св. Православ'я в Галичині росло з надзвичайною швидкістю. До кінця березня 1915 р. рахувалося вже 152 парохії, а до кінця квітня 200 та, крім того, чекало на відкриття ще 300 парохій“.

Р. У. приходить до сумних для польського суспільства висновків: „Церква в Польщі, на правду, автокефальна, але на чолі її стоять ближчі співробітники знаменитих „обрусителів“, а на парохіях, у консисторіях та Синоді сидять вихованки Холмської Семінарії... Змінилися часи й обставини, але особи й цілі zostali ті самі“.

*) Див. чч. 189 і 190 „Діла“.

Ото в загальних точках зміст статті „Kurjera Wileńskiego“ під назвою „З історії російської Церкви в Польщі“.

Митроп. Денис устами Vox-а в „Воскресном Чтеніі“ (ч. 25 і 26) рішуче спростовує подані там факти, як „черговий донос“. Він схилюється на пп. авторам та інспіраторам усіх цих гарних вигадок на те, що вони просто брешуть та бере на себе труд подати справу в її справжнім світлі. Згідно з цим освітленим, „Холмський Народний Листок“, як редактор, так сказати — „по должности“ (з обов'язку своєї посади), фактично не приймаючи в цей справ майже ніякої участі. Тоді, взагалі, були такі, що люди, які займали великі посади, підписували видання, а в дійсності провадили інші люди — менші й часто навіть дуже малі. Нині це змінилось: в багатьох випадках автор пише номінально дрібнота, а фактично пишуть і напучують люди на досить великих становищах, зі зрозумілих причин укриваючи свої завше гарні виступи. — Гарне й надто своєрідне признание, особливо в другій своїй частині, де вказує, як треба ставитися до статей, написаних у митрополитальній пресі! Позатим — тяжко хоруючи на легені, більшу частину провів на лікуванні за границею, а вже черкати не може навіть фактично відповідати за цей журнал, що носить його підпис“.

Відпекується митроп. Денис від ідеології та лідарності з єпископом Євлогієм. Ці два люди — висвітлює Vox — розходилися в поглядах на церковну політику в Холмщині й Галичині, були у взаємних тертях. Митроп. Денис, не погоджувався з тактикою єп. Євлогія в його церковній політиці в Галичині, занятій російськими військами. Він обідав лише військовою шкільницею та інші установи, улаштовані недалеко від Кременця, та відвідав ті з галицьких унійних парохій, які по занятті Галичини російськими військами, самі прийшли з процесіями до Почаєвської Лаври й там прийняли Православ'я“.

Так пером Vox-а боронить себе митроп. Денис, доказуючи, що він не поділяв поглядів „Юза Рус. Народа“ та не співробітничав з єп. Євлогієм. Але найкращий адвокат не вибачить того, хто себе забруднив; може злагіднити пророка, але невідгінний фактів не знищить. Даремно передовсім старання відмежувати архим. Дениса від ідеології „Холмського Народного Листка“. Редагування цього журналу цілковито входило в круг обов'язків ректора Семінарії, коли останній провадив його, то лише з метою охоти та воли. Як редактор, він підбирав собі поведіних співробітників, визначував намір журналу й тон його статей. Коли нинішній митрополитальний видання — періодичні й неперіодичні — редагується й цензурується митроп. Денисом, то що вже говорити про сумніви

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 27. ЛИПНЯ 1933.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

ГОЛГОТА ПИСЬМЕНСТВА.

(Докінчення)

Значіння менших талантів. — Від чого залежить розвиток письменства.

IX.

Часто чуємо ще такі глибокомудрі зауваження: видавати треба лише високо цінне, одним словом, лише матеріал „пріма“. Лише, великі письменники й поети мають право на видавання їхніх творів і лише такі твори можуть робити честь українському народові та задовольнити його потреби й вимоги.

Чи це так? А де є на світі така країна чи й такий нарід, які мали б письменників і літературні твори лише „першої класи“? Навпаки, скрізь і завжди ми бачили й бачимо довкола великих письменницьких зір і менші зірки.

Більше! Ці менші зірки скрізь відіграють величезну роль і часто мають більший вплив на формування громадянства, ніж великі письменники. Бо майже скрізь менші письменники мали й мають більше читачів. Л. Толстого читало менше осіб ніж Чехова, ще більше Лескова та Маміна-Сібіряка. У нас Кашенко має і має читачів значно більше, ніж Коцюбинський чи Леся Українка й т. д. Отже, кожному письменникові своє поле й своя рілля. Ніодни нарід не може обійтися без письменників різної величини. Помилкова думка, що наші видавництва повинні чекати, поки народяться великі письмен-

ницькі зірки. І тим більше, що великими не родяться, а стають такими після праці над своїм удосконаленням, після довгих вправ і сторткування з масами.

До цього треба додати ще одно. Славу письменника і його величину творить суспільство. Письменник настільки для даного покоління великий і славний наскільки це є цьому поколінню потрібне й бажане. Шевченко ні в моменті своєї смерті, ні двадцять-тридцять літ тому не був для українського народу тою величиною, якою є для нас сьогодні. Культ Франка щойно починається і Франко зростає буде для українського народу аж від тепер, рік за роком.

Те саме діється й з меншими письменниками. Неодни з сьогоднішніх письменників меншої величини згодом виросте в народних очах і дальші покоління будуть дивуватися, як це могли їхні попередники говорити про занепад літератури й бити на тривогу, маючи й того й другого й третього.

Отже не в самих письменників усе лихо, але в усьому нашому житті, в самому суспільстві.

X.

Висновки зі сказаного дуже ясні:

Живий нарід безумовно родить талановиті одиниці, і нашим ділом є дати їм можливість вправлятися і досконалітися через контакт з читачем.

Не слід вганяти письменства в якісь традиційні, шаблонні, тенденційні й чужі рямці. Мистецтво вільне, і чим багатогранніше буде наше письменство, тим воно буде сильніше й плідніше.

Письменники всіх величин мають однакове право на доступ до мас. і їхні твори однаково

потрібні й корисні, очевидно, на своєму місці в своїй суспільній класі.

Треба авторити належні умови для праці письменників, а передовсім такі, що дали б їм необхідні бальоро-долатні настрої, можливість взаємин з масою через продукцію й друк.

Реклама творів і популяризація письменників потрібні не лише для видавців, але й для мас, які повинні витиснути з себе якнайбільше читачів і покупців. Рекламою ніщо не може ступити й без неї годі надіятися на письменницький і видавничий рух.

Не треба боятися друкування нових літературних творів: збільшення друкованих творів збільшує число читачів, які самі відчуватимуть, що є для них менше цікаве й непотрібне.

Лише відповідна атмосфера життя і творчості письменників у тісному контакті з читачком суспільства, незалежно від того, чи життя гарне чи огидне, надасть нашому письменству живучості, сили й творчого акту.

Теоретичні поради письменникам, які мають писати, — даремні. Даремні й всі курси з нагородою в розмірі — 300—200—100 зол. Ні ці мізерні суми, ні ця гра на ласку якою є конкурсове журі з невідомими судами, письменників не підбадьорить і творчості в них не викрешуть.

Найпотрібнішими є в даному випадку не матеріальні, ні від кого незалежні засади мистецтва з рухливим апаратом і розумінням письменника та суспільства.

Не надіймося, що рожі завітуть, коли ма на сокуватого ґрунту під ними. Ні сонце повітря над ними.

Львів, 6. VII. 1933 р.

З природи й техніки.

ЗАТМІННЯ СОНЦЯ.

21. для серпня н. р. буде переставне затміння сонця. Стефа цього затміння татеться під середземноморськими берегами Близьку через Сирію, Персію, північну Індію, Сіам, Борнео до північної частини Австралії. У нас на затміння буде видно як частинне, причім максимальна його фаза обійме біля пів проміру сонячного кружка. Для Львова сонце зійде цього дня вже притемнене. Час максимального затміння впаде коло 5. години 16 хвилин. Коло 8. години 38 хвилин відбудеться останній контакт місячного кружка, що покидає поле сонячного кружка, з сонцем.

ПРОДУКЦІЯ ЗОЛОТА У ШВЕДЦІ.

В шведській місцевості Воален в окрузі Фестер-Боттен північної Швеції приступили до регулярної продукції золота. В там піритова руда зі значними домішками сірчаків арсену та міді та з великою кількістю шкідливих металів. Особливо багатом на золото й руда, що має арсен. Має вона яких 80 грамів золота на 1 тону. Фабрики, що мають переробляти цю руду, будують у Ринскер. Річну продукцію обчислюють на 7 тон золота. Таким робом одні з підприємств Кройгера, яке всі вважали втраченим, виявило себе як таке, що має технічні основи існування.

СУЧАСНІ ЕКСПЕДИЦІЇ ДО ВИСОКИХ ГІР.

В приводе щорічної експедиції на гору Еверест (8882 м.) в Гімалаї дамо огляд кількох більших експедицій до високих гір за останні роки. Між ними на перше місце виступають обговорені вже в „Ділі“ експедиції Вавера на вершок Канчінжунгу (8580 метрів; лежить на схід від Евересту; Вавер говорив про ці експедиції на прикладі відвіду в Львові німецькою мовою н. р.) в роках 1929 та 1931. Слід теж згадати про німецько-американську спробу (Вехтольд, Мерль 1932; теж обговорена вже в „Ділі“) алобутті Нанга Парбат, високого на 5114 метрів вершка в кашмірській Гімалаї. Ця експедиція перейшла ледяну висоту 7000 метрів на північно-східній стороні гори і вийшла завернула. Зпоміж сусідніх, нижчих шпиків експедиція алобула між іншим Ракіот Пік (7.060 метрів). Як відомо, найвищим добутим верхом є досі південний Камет (7.756 метрів), на який вийшла в 1931. р. англійська експедиція Ф. Смайса. Сам Смайс є нині членом щорічної експедиції на Еверест. Того самого року радянські дослідники під проводом Погребського вийшли на найвищий верх Тенгшань себто „Небесний гір“ (на границі радянського Киргизстану та Китаю) Хан Тенгірі (7.200 метрів), реванжуючись у цей спосіб за алобутті німцями (Аллайні в 1929. р.) вершка Пік Ленін (7.130 метрів) на краю верховини Паміру.

Пока Азією американці (Ліндлей в 1932. р.) алобула найвищий шпик північної Америки, а саме Мек Кінзі на Алясці (6.191 метрів), а шпик (Боркерт в 1932. р.) найвищу гору в Перу в південній Америці, а саме Гаскаран (6.763 метрів). Вони вийшли вже шестий раз та Аконкагуу (7020 метрів), найвищий вершок південної Америки.

БОРБА З ГАМОРОМ.

Великоміський гамір, що його так болюче відчувати мешканці та робітники, є від кількох літ предметом наукових дослідів. У Нью-Йорку powstała спеціальна комісія для борборвання гамору (Noise Abatement Commission)

у Франції займається тим питанням дослідити Селері від Товариства французьких електриків, у Німеччині працює в цьому напрямі спеціальний дослідний відділ Товариства німецьких інженерів. Праця усіх цих інституцій лежить в тому, що вони конструюють прилади до мірвання інтенсивності (натуті) гамору в фонах себто в міжнародно принятих одиницях та висувають причини гамору, усувають їх або улаштовують відповідні типи конструцій. Розрізняємо три роди технічного гамору (себто гамору, що походить від технічних улаштувань і чинностей, а не нпр. від криків продавців часописів): фабричний, бюровий та мешканський. Проти нього можемо радити собі в той спосіб, що до фабричних машин додаємо додаткові апарати, які притамнують гамір. Ізолюємо джерела гамору та доцільно розміщуємо їх. У поодиноких випадках пошастаємо зменшити натуту гамору в 65 фонів до 45 фонів (машини до писання). Найголоснішим комунікаційним засобом виявився мотоцикл: гамір від нього має до 110 фонів, а гамір 120 фонів викликає вже в нашій уці біль.

ПРОЕКТ ПЕРЕЛЕТУ НАД ЗАХІДНОЮ АНТАРКТИДОЮ.

Одиною і останньою великою географічною проблемою є нині питання Західної Антарктиди себто простору, розоміжного між морем Ведделя (на південний схід від Фолклендських островів у південній Америці). Тихим Океаном і морем Росса (далеко на південь від острова Нової Зеландії в південно-східній Австралії). Післявоєнні роки, точніше камуши перелет Амурдосна на кермовім баллоні „Норге“ у травні 1926. р. та ствердження Арктичного моря (на північній бігуні) висловили нам передостанню велику експлоатаційну проблему. Тому наука очікує з великим зацікавленням вислідів відважної імпрези двох американських летунів: Берта Балхана, шийота Вирда підчас його антарктичної експедиції, та відомого з популярних летів Лінкольна Ельсворта. А саме мають вони відлетіти в зимі цього року з Малої Америки та перелетіти над невідомим простором Західної Антарктиди аж до моря Ведделя, а вислід повернути до моря Росса і Малої Америки. Віддаль в обі сторони різна приблизно 4000 кілометрам, себто такий лет теоретично новіс можливий. Для географії такий удалий лет має би велике значіння тому, що досі не знаємо, чи маємо тут до діла з органічною частинною антарктичного континенту чи з морем чи може з якимсь архіпелагом. Так само не знаємо, чи море Росса лучиться в морем Ведделя якимсь каналом чи теж розділяє їх ледова запора.

НАЙШВИДША ЕЛЕКТРИЧНА ЛЬОКОМОТИВА.

28. для червня н. р. відбулася між Мінхеном і Штутгартом перша пробна їзда нової електричної льокомотиви, збудованої Загальним електричним товариством („АЕГ“) для німецьких залізниць. Дорогу між Мінхеном і Штутгартом себто 240 кілометрів перебула агадала льокомотива враз з причепленими до неї 7 пудманівськими вагонами за 146 хвилин. Максимальна швидкість поїзду була 161,5 кілометра на годину. Це досі найбільша швидкість для таких тяжких поїздів. За 2 і пів хвилини поїзд osiągnув ві стачу спочинку шкортість 110 км. на годину. Безпосередньо до льокомотиви був причеплений віз, де підчас їзди робили всілякі поміри. Льокомотива і вагони їхали дуже спокійно. Наслідком цієї пробної їзди німецькі залізничні замовили ще 9 таких льокомотив у фірмі „АЕГ“.

А. Л.

Бють гітлерівців.

БЕРЛІН, 26. 7. ПАТ. Біля Мінхену найшли гітлерівського штурмовика, застріленого незначними людьми. Зі Слупська повідомляють, що там чотири цигани тяжко поранили ножами одного штурмовця. У Бергсдвері хтось постріляв члена націонал-соціалістичної бойки.

Троцький у Франції.

ПАРИЖ, 26. 7. ПАТ. До Марсвлі приїхав учора корабель „Болгарія“, на якому заходився Троцький. В потрі зібралася група комуністів, журналістів і фотографів, однак не побачили б. вожда червоної армії. Далеко за морі Троцький всів до моторового судна, на якому находився приятель Троцького й виїхав поліційний урядовець, описав висів неважмітно на беріг і самоходом відїхав у глибину Франції. Місце побуту Троцького держать у тайні. Він не підлягає ніяким обмеженням як звичайний чужинець.

Фермент в Еспанії.

ПАРИЖ, 26. 7. ПАТ. На терені цілої Еспанії арештовано провідників синдикалістичного руху, що хоче звалити теперішній лад. В Барселоні арештовано останньої ночі 150 осіб, а в цілій державі 500. Одночасні арештування в середовищах лівих і правих появяють доголоскою, що дрихильники монархії хотіли для своїх цілей звикти анархістичні елементи, однак премієр Алааю обанував ситуацію.

Проти німецьких воздушних зброєць.

ЛБОНДОН. Англійська преса привітала вістку про демарше уряду В. Британії до німецького представника в німецькому уряді в справі німецьких воздушних зброєць та шення мирових трактатів. „Дейлі Геральд“ дав у тій справі такі подробиці:

Мін. Герінг звернувся до британського посольства в Берліні з пропозицією купити британські аероплани. Він заявив офіційно, що Британія доставила поліційні аероплани в Ірландії, отже й Німеччина хоче їх мати. Герінг готов прийняти оферту з цінами, які сам британський уряд.

Вчора британський шарж д'афер уряду до мін. Нойрата і заявив йому, що не прийматимемо В. Британія доставила Австрії поліційні літаки, бо вживання Австрією таких літаків було би нелегальним. З тої самої причини Австрія не може доставити літаків Німеччині.

У зв'язку з тими інформаціями англійської преси появилася вістка, що мін. Герінг шлю перед трьома тижнями безпосередньо з англійськї фабрики „Фері Еркрафт“ 40 поліційних літаків. Це замовлення вимагає дозволу уряду, тому радив над ним англійський кабінет. Внесення віцепрем'єра Болдуїна дозволило не тому Герінг поновив свою оферту, як і в „Дейлі Геральд“, але стримувався з інтервенцією Британії.

БЕРЛІН, 26. 7. ПАТ. Бюро Воєлфа дає вістки англійської преси про демарше британського шарже д'афер в німецькому уряді в справі німецьких воздушних зброєць. Комітет запевняє, що демарше не могло бути тим, що не порушено париської летунської конвенції.

Кампанія заняття безробітних.

НЮ ЙОРК, 26. 7. ПАТ. Вчорашня промова през. Рузвельта, виголошена радям на тлі у конструкції краю, вступом до очікуваних тижнів в З. Державах. В четвер має розпочатися масова кампанія заняття безробітних.

Студії у Відні.

Управа укр. акад. Т-ва „Січ“ у Відні подає до дома абсолювантам гімназій (також духовних семінарів) інформації в справі студій на високих школах у Відні у зимовому семестрі 1933-34.

Університет. Факультети: медичний, правовий, державним наукам) філософський з фізикою, теологічний. Медичні студії тривають 5 літ, семестри на така вносять коло 270 зол. На вищих семестрах міру поступів знижка. Заявки пригадувати, що якась клініка користується великою популярністю у нашій світлі, доказом чого щораз більший наплив учнів на медичні студії. Вписи тривають від 1—30. липня. Вступних іспитів нема.

Техніка. Виділи: а) будівельно-інженерська (мості, мости і т. п.), б) машиновий, в) електротехнічний, архітектура, г) землемірництво (3 роки), д) хімія, загально-математичний. Студії тривають першого семестра. Вписи починаються 23. вересня. Крім цих документів, які подаємо на кінець, треба додати річні свідчення від V—VIII кл. Оплата коло 270 зол. на семестрально.

Агрономія (Bodenkultur). Виділи: а) агрономіко-технічний, в) культурно-технічний. Студії тривають 8—9 семестрів. Оплата для чужинців коло 270 зол. Легко дістати знижку. Вписи від 1—30. жовтня.

Експортівка. Студії тривають 6 семестрів. Оплата для чужинців коло 220 зол. Легко дістати знижку. Вписи від 15. до 30. жовтня.

Ветеринарія. Студії тривають 4 роки. Оплата коло 270 зол. Вписи від 1—30. жовтня.

Згадаємо ще мистецькі школи, як музика, танцювальство і т. п.

До вписів потрібні на всіх високих школах документи: 1) свідчення зрілості, 2) метрика (законна), 3) свідчення приналежності, 4) 3 світанки, 5) світанок моральності, якщо була перерва в студіях.

На університеті робимо переклади самі. На високих школах потрібні легалізовані переклади з української мови та перепиши прислати поштою впродовж 10 місяців.

Місячне прожиття у Відні вносять від 16—20 зол. Звертаємо увагу, що Відень це одне з найвищих середовищ культури та мистецтва зі своїми школами, музеями, оперою та театрами (згадайте вступні для студентів).

За основнішими інформаціями (на яких можна чити збірник, значок поштової заєрзати та світанки) вписи та перепиши прислати поштою впродовж 10 місяців.

Ukrainischer Studentenverein „Sitsch“ Wien Theresienasse 15.

ЗА УПРАВУ Т-ВА: Богдан Юськевич голова, Петро Осип

МАСОВІ РЕВІЗІЇ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 26. 7. ПАТ. На приказ тайної поліції переведено нині вполудне на всіх залізничних лініях і шосах Прус основну ревізію пасажирів та їхніх клаунків. В облаві брали участь поліція, штурмові відділи та відділи залізничників. Підозрілі особи придержано. На залізничних закінчено ревізії в год. 12.40. Причиною ревізії була погоня за тайними кур'єрами, які вдержують зв'язок між поодинокими протидержавними організаціями. Уряди союзних країв Німеччини наказали теж перевести такі ревізії.

Трагедія летунки.

АТЕНИ, 26. 7. ПАТ. Грецький прогульковий корабель вилетів у віддалі 7 миль від східних берегів острова Егіни тіло молодого жінки. Здогадуються, що це тіло одної з італіок, пасажирок пропавшого літака Аеро-експресу. Тіло сильно адеформоване і має сліди потовчень.

По широкому світі.

— Італійська рада міністрів встановила рангу маршала авіації, яким стане ген. Бальбо.

— При виборах до євангелістської церкви в Німеччині величезну більшість голосів одержала листа німецько-християнського руху під проводом пастора Міллера, уповноваженого канцлера Гітлера.

— В Берліні засудили на смерть двох комуністів за напад на гітлерівський льокаль.

— Ескадра ген. Бальбо летить до Європи в напрямі Шедіак.

НОВИНКИ

— Перед тижнем відкрила фабрика „Фортуна Нова“ свою власну крамницю з солодощами при вул. Руській ч. 20 (дім Дністра). Просимо таке Громадянство не забувати на неї. 3—6

— Школа зачинається 20. серпня ц. р. Тому, що в останньому часі поширилася погодою про пляноване пересування речинця нового шкільного року міністерство освіти пригадує, що початок нового шкільного року остаточно устійнений і не буде пересунений. Він розпочинається 20. серпня ц. р. Тоді відбудуться богослуження по церквах, а шкільна наука розпочнеться 21. серпня.

— Новий директор залізниць у Львові. Директором залізниць у Львові став Стан. Лагуна, перевезений з Катовиць. Його місце в Катовицях заняв полк. Ст. Гроссер.

— 478 осіб утонуло на Україні. Офіційний радянський комунікат подає, що в часі останньої повені на Україні знайшло смерть у ріках 478 осіб.

— Українка добула першенство. В амер. місті Акрон, стейт Огайо 24. червня велика гумова фабрика Файрстон давала пікнік в Кентон, біля озера. Робітники, що працюють у тій фабриці, брали участь у пікніку, бо і кожний робітник мусів купити білет. Було там і чимало українців. Приїхало багато українських дівчат, між ними і членкиня відділу 68 Провидіння, Михайлина Козловська, яка ані не мріяла виграти нагороду між двацять-тисячною публікою. Коли Михайлина Козловська стала до тіснішого вибору у конкурсі краси (дівчат було 25), то дістала найбільше голосів між тою великою публікою і виграла першу нагороду краси. За це дістала срібну чашу, двадцять доларів готівкою і тринадцять-доларовий одяг до купання.

— Українська опера. З Нью-Йорку повідомляють, що проф. Роман Придаткевич працює над українською комічною оперою в чотирьох актах і вже має половину праці готову. Лібретто віршом написав сам. Назва опери ще не устійнена, але сюжет взятий із звиринного світа.

— Повінь у Тираспільщині. З Кишинєва повідомляють, що на румунсько-радянській границі вплив Дністра наривав на румунському боці великих знищень. В місті Тирасполі мешканці повилізали на дахи, ждучи рятунку. Дністер позаливав цілі села з будинками і деревами. Вночі давали на тривогу, даючи населенню знати, щоби воно втікало. Досі відомо, що вода забрала 17 сіл. Частина мешканців вирятувалася на радянський бік. Сотки людей потонули в Дністрових хвилях.

— Дві гімназистки утонули. Софія Калинець, 14-літня донька віяти з Демидова, учениця IV. кл. у Ходорові, відвідала свою товаришку в Городищах пов. Бібрка. Обі пішли купатися до Дністра. Нараз Софія побачила, що Анна тоне і кинулася її рятувати. Однак сильний вир поніс їх разом і обі втонули. Їхніх тіл не знайдено.

— Львівська хроніка. Іван Коцур, вояк 54 п. п. із Золочева, приїхав до Львова і в парку Кілінського випив отрую із фляшки задля самогубства. В безнадійному стані відставили його до шпиталю. — Городське староство у Львові загострило контролю зголошування осіб, приналежних до війська. — На головному дворі вида відтяла ногу робітникові Пав. Гамрей із Мостиска. — На вул. Жовківській банда панич счинила бійку, в якій загинув робітник Мих. Якобше, пробитий ножем. — До каси в будинку VII. гімн. при вул. Дверницького вломилася злодія, однак сполошені втікли, заки змогли забрати гроші.

— Краєва хроніка. Станиславський повітський уряд розв'язав міську раду в Городені, встановлюючи урядовим комісарем Яр. Бараїча і прибічною радою. — Віцеміністра військових справ Фабрація окрадено в потязі перед Львовом на 460 зол. — Підчас купелі в ріці Стрий від Бориславом утонув 23-літній Хаїм Лянтнер, шкільний субєкт з Борислава. — До костела в Роздолі пов. Жидачів вломилася злодія і вкратила дві великі монстри та три срібні чаші. Поліція ствердила, що влому dokonав Казимір Гошовський з Роздолу.

— Згоріла фабрика. В будинках придільні фабрики Шапіра в Білостоні вибухла пожежа, що знищила до 3-поверховий будинок і магазин зі запасами сирівців. Шкоди обчислюють на півтора мільйона зол. Фабрика була обезпечена. Наслідком пожежі 400 робітників осталося без заняття.

— Грім ударив в оркестру. В румунській місцевості Тульча ударив грім у військову оркестру, що виконувала концерт на тамашній променаді. Два музиканти згинувши на місці, а кількох інших музикантів тяжко поразило.

— З японця поляк. На Буковині у містечку Вишніця, як довідаємося з німецької преси, живе римо-католицький парох, з походження чистокровний японець Каїнг-Ба. Історія його життя зв'язана безпосередньо з подіями російсько-японської війни з 1905 р. У 1905 р. був він у Мукдені, у домі свого батька хлібороба. Ма-лий японець мав тоді три роки; одного разу, коли він вибіг на вулицю його взяв на руки один російський жовнір і поніс на стачію. Там передав він його у руки одного російського офіцера, що мешкав у домі японця цілий рік і саме покидав Мукден. Він хотів привезти до хати на спомини малого японця і попросту порвав малого Каїнг-Ба. Три роки провів японець у домі російського офіцера у Могилеві. Коли офіцер виїзжав на маневри передав японця своєму братові у Камінець Подільський. Там випадково звернула увагу на малого японця жінка румунського князя Гіки, що була полькою. Малого японця вислали на студії до Кракова і так його рідною мовою стала польська мова. У Кракові скінчив він рим.-католицьку теологію. Що сталося з його японською родиною нічого він не знає, ані родина не знає від 1905 р. нічого, де він.

Присилайте пе-
редплату та
приєднуйте
Передплатників.

НАИБІЛЬША УКРАЇНСЬКА КООПЕРАТИВНА ДРУКАРНЯ „ДІЛО“ ЛЬВІВ, РИНОК 10.

ВИКОНУЄ В НАЙКОРОТШОМУ ЧАСІ І НАЙДЕ-
ШЕВШЕ ТВОРИ, БРОШУРИ, АФІШІ, ЧАСО-
ПИСИ ТА ВСІЯКІ ІНШІ ДРУКИ.

Дописи.

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Рідношлюбна організація. Добромилщина, один з найслабше організованих повітів дотепер, під культурно-освітнім і організаційним оглядом іде вперед. Щойно дня 2. липня ц. р. в селі Добромилі відсвятковано величаво свято в честь М. Шашкевича, а вже 9. липня відбулась освітньо-шкільна анкета громадян повіту при співучасті послів Великановича і д-ра Загійчєвича як представників „Рідної Школи“ у Львові і в Перемишлі. Громадянство повіту дало доказ розуміння рідного шкільництва, бо хоч тепер час сінокосів і праця в полі, взяло участь в нараді досить чисельно. З великим заінтересуванням вислухали присутні річезних промов послів, які представили значення та вплив школи на молоді покоління. Різними доказами ствердили грізний став українського шкільництва на західно-українських землях і вказали на konieczність його ратувати й видвинути до найвищого рівня. Після рефератів внесено відповідні резолюції. Складання цієї наради належить завдячити старшині Кружка Р. Ш. в Добромилі, яка енергійно взялася до праці над організуванням повіту в Р. Ш. доказом чого є вже кілька новозаснованих Кружків Рідної Школи.

СТАНІСЛАВІЩИНА.

Сокильське життя станиславської округи. Станиславщина начислає разом з галицьким районом 40 організованих сокильських гнізд. Життя й діяльність цих гнізд поступає нормальним ходом. В останніх часах стрічається з заборонами влади устроювати сокильські свята, фестивалі і т. п. без подання суттєвих причин. Де несе поліція заборону атрапи, переходить із сокильських домівок на площі вправ, бо на похід треба мати дозвіл влади, а в с. Ямниці припинив станиславський староста діяльність Т-ва Сокил, мотивуючи це тим, що його члени, млява, не брали участі в гаєшній дожеч. Відклик, внесений до повітського уряду, доказав безосновність причин припинення, виданого хіба не підставі засобних і несправдливих інформацій донощиків, бо сокильські т-ва свідомі сокильської дії, ача, що сокильство, сповняючи функції пожежної сторожі, навіть по рога обов'язане ратувати.

Дня 25. червня ц. р. відбулась районна сокильська анкета в Тисменичанах, при участі гнізд з Братковець, Забережа й Тисменичана, а дня 2. ц. м. також анкета в Ганусівцях, при участі гнізд з Побережа й Ганусовців. На першій анкеті було учасників 94, на другій 134, у тому значне число сокилок. Після рефератів, вголосження д-ром Олександром Чорненком зі Станислава на тему: „Огляд сокильської організації і праці під теперішню хвилю з узагальненням станиславської округи і про ідею сокильства“ — була дискусія на різні теми із сокильського життя. Описав в Тисменичанах відбулася загальні збори Сокола (місцелюбо), на яких виборці головою знову пообр. Дмитра Оршача, а провідниками жіночої чети, яка шойно на цих загальних зборах зорганізувалась, вибрано сестри: Степанію Отерук і Ірену Пукало. Після анкет в загальних зборах Соколів з Братковець, Забережа і Тисменичана відбули спільні атрапи на площі при звуках оркестри читальні „Прогали“ в Тисменичанах і дефільда перед пообр. д-ром Чорненком і сокильською старшиною.

Дня 5. липня ц. р. відбулась районна сокильська анкета в Станиславі при участі 87 делегатів сокильських гнізд: Тавія, Радча, Угринів Долишній, Крипиль, Підпечари і Станислава. Ця анкета відбулась в день похоронів б. організатора сокильських гнізд у станиславському районі б. п. пообр. Пантелеймона Малиновича. Злині тучі перед і в день похоронів стали парашкою у численній участі побратимів і то в обмеженому числі, щоби вшанувати пам'ять свого вчителя, який багато праці і труду жертвував для скріплення сокильської організації в Станиславщині. Сокильство вшанувало його пам'ять, ізучи організувало наперед похоронного походу, а на анкеті вислуханням кількох теплих слів, вголосження д-ром Чорненком, який теж реферував на анкеті актуальні сокильські й загально-організаційні справи.

Ваштопувані в окрузі анкеті привносять сокильству велику користь, бо з одної сторони сокильство, зібравшись з кількох гнізд, вислухало важні реферати чим обслуговується одним заходом і трудом кількох гнізд, а другої сторони поодинокі гнізда познайомились, що у великій мірі причиняється до затіснення і скріплення організаційної праці.

Дня 25. червня ц. р. відбулась загальні збори Т-ва Сокил у Підпечарах, що належить до найгарніших гнізд округи. Головою вибрано пообр. Дмитра Шкоруту. Як відпоручили Сокола-Батька Івана зі Станислава на ш

збори Іош. Ілько Попович. На повних алектрах і зборіх ставлено домагання, щоби Сокіл-Батько як найскоріше перевів зміну статутів, щоби можна було творити окремий союз сокільських товариств, бо в цей спосіб можна би дійти до успішної організації праці, розложивши її поміж окремими союзами. Окрім цього союзу висказало бажання, що якщо Сокіл-Батько хоче на адвенті весною 1934 р. виступити з новими вправами, то належадо би вже тепер вислати в край правничих нових вправ, щоби вивчити їх ще цього року перша зимою, бо зимою, задов браку відповідних домівок то гітладам, вправ не дасться переводити. Учасник.

ЖОВКІВЩИНА.
Парох ворогом свого села. В селі Монастир є па-рохом о. Жукевський, завзятий москвофіл, що своїм проповіданням викликав серед громади загальну нена-висть та причинився до упадку реалістичної й повстан-ної релігій сект. Будучи членом москвофільської партії, створює накинати громаді свої переконання. А по в селі більшість свідомих українців, прихизить між населенням до великої ворожнечі, а навіть бідох, які часто кінчаться сумно. Нпр. в 1930 р. парубок Ст. Соро-ка пробив другого парубка Вас. Буденка за те, що він співав пісню „Ой у Лузі“. Пробиваючи його ножем, ска-зав: „на, мавш Україну!“ Пробитий хорувал тяжко кіль-ка місяців, а напасника покарано 9-місячною каторгою. Жукевський не то що не осудив ані словечком його вчинку, але ще й кинув собі з раненого хлопця: „Я га-дав, що зароблю на похороні з 50 зол., а тут чую, що, йому легше“. Та насмішка вразила до живого родичів шашасного хлопця, так що вони перестали ходити до церкви. Або таке: В 1932 р. на Пондан парохівши поста-вили на річці хрест і прибрали жовто-блакитними лен-тами. Прихильники пароха разом з його синями позди-

рали ті ленти з хреста і виканкали серед загальна-лення велике негодування. В 1933 р. люди знову при-брали хрест на річці національними барвами. Допідав-шись про це, парох відкликав свячення води на річці і посвятив воду під церквою в балі в присутності кіль-кажнатих осіб. Огірчення людей було з того приходу велике. Коли в часі Різдвяних свят п. р. молодіж ходи-ла колядою на Рідину Школу, парох не признав коля-дників, мовлячи, що ніякої Рідини Школи не тизе. З тої причини не хотів у церкві заповідати коляди.

Наслідки політики о. Ж. такі, що дня 1. травня ц. р. після травневого богослужіння москвофіли напали українців з колами та камінням і прийшло до такої бі-ки, що кілька осіб тяжко ранено. Москвофільські хло-пці йдуть з колами до церкви, які лишавють на приход-стві, а вишовши з церкви, знов забирають, щоби бити українців. В Зелений понеділок ц. р. побили Федя Гре-ха, одного з найсвідоміших хлопців, так що той проле-жав кілька тижнів у шпиталі. Одночасно парох зі свої-ми синями поширює в селі москвофільство, уладжує кон-церти в честь Наумовича й вихваляє православну віру. Всіх українців називає мазепинцями, радикалами й ко-муністами. Наслідком того люди втратили довіру до свого пароха, знеохотилися до церкви, а в селі прояви-лася секта євангелістів. Причинився до того ще й факт, що о. Ж. є глухий і не може ні відправляти богослу-ження, ні сповідати. Підчас богослужіння сидить коло престолу й мовить і дає знак чоловікові, коли має спі-вати. Часто парох попадає не впору, перебиває спів дя-ком, а це викликає сміх у церкві. З тої причини при спо-віді треба голосно кричати, щоби парох почує. Другі люди не підслухують і сміються. Наслідком такої про-фанізації сповіді багато людей зовсім не сповідаються. При сповіді парох велить за покуту платити по кіль-кадесят сотників, які забирає собі.

Вагаалі о. Ж. замість учини любови ближньому, вчинити ненависти, замість йти разом з парохом і ви-кати добрий примір праці для церкви і парохів, ви-ширять у селі роздор, партійну ворожнечу і свого національній почування своїх парохів. А як хто не по-жить до старості або на поліцію з доносом, ще в та-лі починається якийсь більшовицький бунт. В селі тих жалюгідних подій громадяни внесли 21. травня ц. р. на руки Преосв. еп. Коциловського писемний про-гу, однак єпископська консисторія не звернула уваги на чого і о. Жукевський деморалізує дальше село.

Складають двадцять три підписи.

СПОРТ.

МЕТА — СОКІЛ (ЯВОРІВ) 7:3 (3:1).
Користаючи з перерви в мистецтвах, Метяни грали змагання з тамошньою дружиною. До змаган-ня ступили обі дружини в ослаблених „лакаційних“ одя-гах, однак все-ж таки їх три була цікава, а мистецтва до 4 тисячі, яка з повним задоволенням поклала гро-ші сповнила пропагандивне завдання У. С. С. на про-ції. „Сокіл“ це дружина з повним даним на фут-фізично задовольняюча, ворушка, при крайшій освіт-терену, буде грізним противником. Особливо дж. в безпечний П. напад, в якому відзначаються Лиза-ба, стрільці воріт. Ворота для „Метя“ добудує Лиза-п Гнатейко. Перед змаганнями і після змагань при-мали вони до Львова.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр.
Театр нечиний з причини фєрії.
Театр Ріжнородностей.
Сєреда, 26. липня год. 8. веч. „Мор-фіна“.
Четвер, 27. липня год. 8. веч. „Мор-фіна“.
П'ятниця 28. липня год. 8. веч. „Мор-фіна“.
Кіна.
АДРІЯ: „Демон смерті“.
АПОЛЬО: „Вязень з Каєни“.
АТЛАНТИК нечинне до 15. серпня ц. р.
КАСІНО: „Прощання з гріхом“.
КОПЕРНИК: „На тємнічій службі“.
МАРУСЕНЬКА: „На тємнічій службі“.
МІРАЖ: „Мадон-сатана“.
МУЗА: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
ПАЛАС: „Право до гріха“.
ПАН: „Муж з улам“ і „Побіда“.
ПАСАЖ: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
СТИЛЕВЕ нечинне з привозу рекон-струкції.
ХИМЕРА: „Світла і тіни любови“.
УТИХА: „Голос пустини“ і „Рєвія“.

Закордонне радіо.

Сєреда, 26. липня 1933.
Барі (269,4) 20.30 Скрипки; Міланіо (331,4) 20.40 Оперетка; Штрасбург (345,2) 20.30 „Валкірія“ опера; Букарешт (394,2) 17.00, 18.15 Танкова музика; Стокгольм (435,4) 19.30 Симфонічний концерт; Рим (441,2) 20.45 Концерт; Прага (485,6) 19.10 Флет; Відень (518,1) 17.10 Концерт солі-стів; Рига (525) 19.30 Концерт; Харків (937,5) 8.00, 16.20 Грамофон, 9.00, 10.30, 20.00 Музика, 13.50, 15.00 Концерт; Да-венстрі (1554,4) 15.15 Концерт; Кєнгс-тергаген (1634,9) Симфонічний концерт.
Четвер, 27. липня 1933.
Копєнгаген (281,2) 22.15 Симфонічний концерт; Бєрєслав (325) 19.00 Андантіні-то; Міланіо (331,4) 20.35 Італійська опе-ра; Штутгарт (360,6) 21.15 Інтернаціона-льна музика; Стокгольм (435,4) 22.00 Органи; Рим (441,2) 17.30 Концерт; Відень (518,1) 12.00 Симфонічний концерт; Букарешт (550,5) 20.40 Концерт; Харків (937,5) 8.00 Грамофон, 13.50, 16.20, 18.30 Концерт; Париж (1724,1) 16.45 Фєстівалі.

ЄВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади І. П. і Ш. часть
Ціна 8— золотих — без пересилки.

Факт,
що Аспірина від 30 літ тишиться безприкладним ус-піхом, доказує найліпше, що вона вартісна і не-шкідлива.
Тому, що на ринку появляється багато підрібок, тре-ба домагатися оригінальних таблеток Аспірини із зна-ком BAYER в опакунині з червоною бандеролею. Аспірина існує лише одна! Дістанете її в аптеках.

Львівське радіо.
Сєреда, 26. липня 1933.
7.00, 12.03, 17.00, 18.15, 19.40, 22.25 Транс-місія з Варшави; 14.55, 15.15, 18.00, 19.05, 22.40 Грамофон; 15.10 Сільва рєрум; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжєва біржа; 16.00 Концерт; 19.20 Всєчина; 21.00 Радіо — дітям; 21.10 Концерт солістів; 22.00 Відчит мовою есперанто.
Четвер, 27. липня 1933.
7.00—7.55 Ран. програма; 19.05, 16.30, 19.40 Трансмісія з Варшави; 14.55, 15.15, 15.50, 19.00, 22.40 Грамофон; 15.10 Сільва рєрум; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжєва біржа; 16.00 Слухавище для дітей; 17.00 Рос. поєтичні школи XX в.; відчит; 17.15 Популярний концерт; 18.35 Спів; 19.20 Всєчина.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає
Український Хор Д. Котля.
Сєреда 26. VII. Черче.
Четвер 27. VII. Холєрє.
П'ятниця 28. VII. Жидачів.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає
МАШИНА до писання „Адєр“ україн-сько-польська окажіно зродється. Ма-шинополь, Львів, Сикстуська 9. 24 2—2
МАШИНУ до писання „Адєр“ польську зод. 255 зродям. Сикстуська 9 „Машин-поль“. 80 1—2
ІНЖ. ФАХОВЕЦЬ шукає до поважного рентового підприємства співників із вкладом 20.000 зод. Зголошення до Адмі-ністрації під „Пєвний зиск“. 73 1—1

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

КОНКУРС.
Читальня „Просвіти“ в Перегінську розписує отрим конкурс на будову муро-ваного одноповерхового дому 26,4х12,8 з театральною сєдою і 14-ма убіжцями. Рефлектанти (інженіри або концєсіона-вані будівничі) будуть ласкаві вносити офєрти на адресу Виділу найдальше до дня 10. VIII. 1933. Офєрти несприяті ли-шуться без відповіді. Пляни можна огля-дати в читальні „Просвіти“ в місці. Перегінсько, дня 22. VII. 1933.
79 1—2 Виділ.

Поширюйте „Діло“.

Найновіші моделі
1937-10-10 париських корсетів.
патентований монополі на Польщу заку-пила робітня париських корсетів
М А Л Г О Ж А Т А, ЛЬВІВ, БАТОРИЯ 34.
Остерігаємо перед підрібками.

Перевіз хорих у Львові і провінції 2 5—5
полягоджує найдєшевше
„САНИТАРНА ПОМІЧКА“ ЛЬВІВ, УЛ. СКАРБКІВСЬКА 35. — ТЕЛ. 69-86.

БІРЖА.
ДОЛЯР.
У вівторєк 25. липня Філіп Польського Банку оподує платила 6.27 зод. за дол. У приватних оборотах плєчено по 6.35 зод. за долєр. Міжнародний курс долєра анносить 6.40 зод. Тєндєнція знизькова.

ЗБІЖЄ.

За 100 кг. льоно ст. вєд. парітєс 200 км. Ціна ринк.	золотих	кєд.
Пшєниця двірська	30—	30—
Пшєниця збірня	28—	28—
Жито однокіє	18—	18—
Жито збірє	18-30	18-30
Ячмінь двір. однокіє	15-30	15-30
Ячмінь на мєлє	14-10	14-10
Овес галицький	12-30	12-30
Овес замєкєй	11-25	11-25
Кукурудза краєва	18—	18—
Вєрєбєла промисл.	2-30	2-30
Фасоля біла	18—	18—
Фасоля колєрова	13—	13—
Фасоля красє (з мєшє)	16—	16—
Горєх пів-Вікторіє	27—	27—
Горєх полєвий	20—	20—
Бєбєк	10—	10—
Вєнка чорна	9-50	9-50
Вєнка сіра	8—	8—
Сєно солєдкє прєсов.	6-50	6-50
Сєлома прєсовєна	4-50	4-50
Грєчка	14—	14—
Льон	38—	38—
Лубін синій	8-75	8-75
Рієдєк озимий	40—	40—
Вєсєвки житїї	6-75	6-75
Вєсєвки пшєнничі	8-25	8-25
Пшєно	30—	30—
Прєсо краєє	58—	58—
Макухи льняні	17—	17—
Кєнєшєна черв. за	70—	70—
Мак синій	180—	180—
Мак синій	160—	160—

100 кг. льоно Львів	кєд.	кєд.
Пшєниця двірська	31-30	31-30
Пшєниця збірня	29-30	29-30
Жито однокіє	21—	21—
Жито збірє	20-50	20-50
Ячмінь на мєлє	15-75	15-75
Овес збірний	14—	14—
Мука пшєн. лєкусєова	48—	48—
Мука пшєн. 65 проц.	37-50	37-50
Мука житня тип уряд.	7-25	7-25
Вєсєвки житїї	9—	9—
Вєсєвки пшєнничі	28—	28—
Крупи ячміньє грубші	35—	35—
Пшєно ч. 1	28—	28—
Пєнєда ч. 10	28—	28—
Сєно солєдкє кр. пр.	7-50	7-50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.
„Маслєсоєз“ платиє коопєративу 25. 7. маслє 2.90 зод., молєдо 17 сот. тєна 90 сот., яєця 2.40 зод. за кєд. дєнєцї на маслє сєльня, на молєдоє коєва, на сєтану удержєна на слаба.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстів і 8 шпальт оголошень.	Дрібні оголошення від слова:	Остання сторінка 1/1	кєд.
1 км одєшпальтовий або вєдє місце в руб-риці оголошенє	натримєжєніє по	1/2	кєд.
1 одєшпальтовий надієланє і пєкрєвоє	куплє, продаж, вєнєкє і т. п.	1/3	кєд.
1 одєшпальтовий в тексті і новинах	шукаєчє праці	1/4	кєд.
1 одєшпальтовий на першіє сторінці	сєлоє тоєстєк друком подієбно.	1/8	кєд.

Вє рєдакцію відєпєтє Олєксєєвє Кєстєк
Видєлє Видєвєнєчє Сєлєва „Діло“.
З лєжєкєніє Вєлє Сєлєва „Діло“, Львів, Рєдєкє